

Z P R A V O D A J

*pro bohdanečskou farnost – Bohdaneč, Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice,
Kotoučov, Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice,
Michalovice, Hostkovice a Hlohov*

Březen 2015

Postní

25. číslo

neprodejně

informace farnosti Bohdaneč

7. ročník

TŘEBĚTÍN – křížek mezi Třebětínem a Tasicemi

POKÁNÍ NINIVANŮ

Jonáš káže v Ninive. Ninivané uvěří Bohu.

I stalo se slovo Hospodinovo k Jonášovi podruhé:

² „Vstaň, jdi do Ninive, toho velikého města, a povolávej v něm, co ti uložím.“

³ Jonáš tedy vstal a šel do Ninive, jak mu Hospodin uložil. Ninive bylo velké město před Bohem; muselo se jím procházet tři dny.

⁴ Jonáš vešel do města, procházel jím jeden den a volal: „Ještě čtyřicet dní, a Ninive bude vyvráceno.“

⁵ I uvěřili ninivští muži Bohu, vyhlásili půst a oblékli si žíněné suknice od největšího až po nejmenšího.

⁶ Když to slovo proniklo k ninivskému králi, vstal ze svého trůnu, odložil svůj plášť, zahalil se do žíněné suknice a sedl si do popela.

⁷ Potom dal v Ninive rozhlásit: „Podle vůle krále a jeho mocných rádců! Lidé, ani zvířata, skot ani brav at' nic neokusí, at' se nepasou a nepijí vodu.

⁸ At' se zahalí do žíněné suknice, lidé i zvířata, a naléhavě at' volají k Bohu. Každý at' se odvrátí od své zlé cesty a od násilí, které mu *lpí* na ruku.

⁹ Kdo ví, možná že se Bůh v lítosti obrátí a odvrátí od svého planoucího hněvu a nezahyneme.“

¹⁰ I viděl Bůh, jak si počínají, že se odvracejí od své zlé cesty, a litoval, že jim chtěl učinit zlo, které ohlásil. – A neučinil *tak*.

*(Bible, ekumenický překlad,
kniha proroka Jonáše, 3. kapitola, verše 1 – 10)*

**Národní
eucharistický
kongres 2015**

Motto: Eucharistie – smlouva nová a věčná

Starozákonní příslib nové smlouvy zdůrazňuje prorok Jeremiáš v 31. kapitole počínaje veršem 31. Naplňuje se v novozákonním vztahu smlouvy mezi Kristem – ženichem a církví – nevěstou.

Hlavním motivem loga jsou ruce, které symbolizují smlouvu, spojení a jednotu. Ruka je také symbolem oběti – nabídnuté pomoci. Ruce v logu mají zároveň připomínat ruce kněze, který je při eucharistické modlitbě vztahuje nad chléb a víno.

Hlavní motiv loga je umístěn ve čtyřech kapkách, které dohromady tvoří kříž. Žlutooranžová barva představuje barvu dozrálých klasů, zelená barvu vína. Červená připomíná Kristovu krev a modrá Pannu Marii stojící pod křížem. Červená a modrá jsou zároveň barvami národními. Všechny čtyři kapky spojuje Eucharistie – střed našeho života.

převzato z:

http://nek2015.cz/in/16/symbolika_logu_narodniho_eucharistickeho_kongresu

„V roce 2015 se budeme s celou církví v České republice připravovat na národní eucharistický kongres. Vztahuje se k nejposvátnějšímu daru, kterým je pro nás Eucharistie. Možná jste již zaslechli, že je to vrchol a cíl života církve, ale asi už méně jste přemýšleli o tom, jak se to má projevit v našem osobním životě. Život katolického křesťana má být eucharistický. Povaha jeho životního stylu má být stále více proměňována touto svátostí.“ Napsal Mons. František Václav Lobkowicz, biskup ostravsko-opavský. Ježíš ustanovil eucharistii při poslední večeři, kdy předjal svou oběť na kříži i své vzkříšení. Velikonoce a eucharistie tvoří jedinou skutečnost, kterou se tento rok snažíme prohloubit. Hledejme způsoby, jak se může projevit také v našem osobním životě i v životě našeho společenství. Na prvním místě účastí na slavení eucharistie ve farním společenství a také osobním přijímáním eucharistie tedy skrze svaté přijímání. K tomu a od toho se odvíjí celý náš křesťanský život a zároveň bez toho nepochopíme podstatný prvek naší víry. Těm, kdo z důvodů nemoci nebo stáří nemohou přicházet na mši svatou, nabízím, že je navštívím a přinesu jim svaté přijímání. S ostatními se těším na setkávání při slavení eucharistie.

P. Stanislav Tomšíček

Pozvánka na slavnosti ve farnostech

Chci Vás všechny pozvat na velikonoční bohoslužby.

Dále ve farnosti připravujeme v souvislosti s prožíváním liturgického roku další slavnosti k prohloubení naší víry a úcty k oběti Kristově. Jako přípravu na slavnost seslání Ducha svatého a prosbu o jeho dary Vás zvu na svatodušní vigilií, která bude 23. května ve večerních hodinách. Ve společném programu se budeme zamýšlet nad působením Ducha svatého v našem životě.

29. května večer se otevřou chrámy při celonárodní akci Noc kostelů. Chceme nabídnout pohled do historie i současnosti místních sakrálních staveb i osudů místních duchovních, P. Procházky z Červených Janovic.

Nemocní mohou společně přijmout v květnu svátost pomazání nemocných. Tato svátost je posilou v nemoci a vyprošuje nemocnému sílu k uzdravení a nesení jeho těžkostí. Na přijetí této svátosti se napřed připravíme svatou zpovědí.

Rád bych ve farnosti znovu obnovil modlitbu živého růžence, která má zde svoji tradici. Živý růženec spočívá v zapojení mnoha osob, kdy se každý modlí jednotlivá tajemství v jednom společném úmyslu. Člen živého růžence se každý den pomodlí jeden desátek růžence a periodicky se tajemství střídají.

Společně oslavíme slavnost Božího Těla 7. června v Bohdanči.

P. Stanislav Tomšíček

NOC KOSTELŮ

Mnoho kostelů a modliteben na území České republiky z církví, které jsou členy, nebo přidruženými členy Ekumenické rady církví ČR, se připojí do akce Noc kostelů 2015, 29. května 2015, která bude, stejně jako v předchozích letech, opět příležitostí pozvat co nejširší veřejnost do kostelů a ve večerní a noční atmosféře zde nabídnout možnost setkat se s křesťanstvím prostřednictvím hudby, umění, zážitku. Také bohदानecký kostel se letos do této akce připojí – podrobný program bude včas zveřejněn na letáku. Všichni jste na akci srdečně zváni! Program lze nalézt na internetu www.nockostelu.cz.

Příspěvek Th et Ph Mgr. Karla Pompeho, emeritního profesora

Reakce na článek mně milého F. Zadražila:

- Jsem rád, že jsou pamětníci – jako Ty (o 10 let starší), Josef Holub (tatínek Aničky) etc.
- Pan řídící Kopeček s chotí Annou bydleli v naší myslivně v přízemí (dnes prodejna Zelená Bohdaneč). Já se narodil až v r. 1946. Když mi byly 4 roky, začal mě p. Kopeček učit hře na klavír
- Po nich pak tam byla třída ZŠ, kde jsem i já navštěvoval 1. třídu (pí. uč. Fuchsová)
- Bylo zde, naproti, i zubní oddělení, kam dojížděl dentista Bednář z Ledče nad Sázavou
- Pan děkan Hanus, jenž docházel sem učit náboženství, si u nás nechával obrázky (už tehdy názorné vyučování) – maminka mu vždy připravila příslušný obrázek k tématu
- Politické názory p. řídícího Kopečka jsem, pochopitelně, znát nemohl
- Vím však, ze zasvěceného vyprávění, že P. děkan Hanus vítal, jako většina lidí, Rudou armádu. Poskytl jí občerstvení i nocleh. Ráno však byla pryč Rudá armáda – a s ní všechny cennosti z fary
- V myslivně jsme bydleli do roku 1959 – v krásném sousedství a přátelství – nejprve s Bělohávkovými, pak s Hovězákovými. Nikdy jsem od rodičů neslyšel na nikoho z Bohdanče a okolí křivého slova!
- A tak to bylo i v myslivně Chraňbož s rodinou Zelených, kde jsem našel, a po téměř 50. letech získal, mou vzácnou, jejich Jarunku

pan děkan Josef Hanus - uprostřed

Váš Karel Pompe

SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, či příspěvky lze také zasílat na **bankovní účet Farnosti Bohdaneč: 438716329/0800**, do textového pole můžete napsat své jméno, či jméno dárce a účel platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků. P. Stanislav Tomšíček vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši štědrost!

NÁBOŽENSTVÍ PRO DOSPĚLÉ

Milí čtenáři, opět vám předkládáme ke studiu a uvažování další hodinu Náboženství pro dospělé, které, se souhlasem autora, **P. Martina Sklenáře**, otiskujeme v našem časopise. Ke studiu je třeba si také přečíst příslušné kapitoly, týkající se této hodiny, z Bible. Pokud by Bibli někdo neměl a chtěl si ji obstarat, může se obrátit na Annu Holubovou, která mu Písmo svaté sežene. Věříme, že vás i tato lekce duchovně obohatí a upevní vaši víru. Postupně otiskneme všechny lekce P. Martina Sklenáře.

5. hodina – zjevující se a starající se Bůh (Abrahám, Izák a Jákob a jeho synové)

První kniha Mojžíšova po prvních jedenácti kapitolách, ve kterých vypráví o pradějinách lidstva, předkládá vyprávění o praotcích. Kniha Genesis nám představuje tři praotce: **Abrama (následně Abraháma)**¹, **Izáka a Jákoba**, které představuje jako členy jedné rodiny.

Vyprávění o praotcích nám mimo jiné ukazuje Boha jako toho, kdo se zjevuje člověku a kdo projevuje vůči němu svou starostlivou péči. Podívejme se tedy dnes na postavy těchto patriarchů z této perspektivy.

Abram a Boží zjevení

Prvních jedenáct kapitol ukazuje, k čemu vede lidský hřích. Hřích přináší do života člověka rozdělení, vzdálení se Bohu, život bez Boha. Bůh se stává v životě hříšného člověka někým nepřítomným. Ve 12. kapitole začíná vyprávění o první historicky doložitelné postavě, o praotci Abramovi². Tomuto praotci se zjevuje Bůh. Boží zjevení není něčím, co si člověk zaslouží, ale je něčím, co překračuje všechny předpoklady, všechno, co lze očekávat. Boží zjevení je vždy něčím, co přesahuje člověka, jeho možnosti a to, co si ze své přirozenosti zaslouží.

Příběh o Abramovi rovněž ukazuje Boží starostlivost. Bůh se stará o svého člověka. Nejen, že se mu znovu zjevuje, ale projevuje vůči němu také svou starostlivost. Nabízí mu smlouvu, opětovně mu nabízí možnost pravého štěstí. Abram nám ukazuje, jaké jsou cíle člověka, který tuto Boží nabídku přijme. Abrahám svým životem zaujímá postoj toho, kdo je připraven a ochoten uskutečňovat Boží záměry a plány³.

¹ K záměně jmen dochází v 17. kapitole v důsledku uzavřené smlouvy. Jméno Abram znamená „vyvýšený otec“, jméno Abrahám pak „otec mnohých“.

² Postava kočovnicka někdy z 18. stol. př. Kr.

³ U Abraháma a následně i u dalších postav bude tato připravenost k uskutečňování Boží vůle vyjadřována zvoláním „tady jsem“.

Dvojí zaslíbení – země a potomstvo

Příběh o praotci Abramovi, v kontrastu k předchozím příběhům, ukazuje, k čemu směřuje lidský život, pokud je prožíván v poslušnosti a uskutečňování Boží vůle. Cíl takového života se projevuje v naplňování dvou zaslíbení, která dává Bůh Abramovi – dání země a potomka. Následující příběhy nám ukáží, že Abraháмова poslušnost byla ještě několikrát utvrzována.

Dva přísliby, které dostává Abram, nejsou jen historickými zaslíbeními, ale můžeme je také vnímat v trochu širším slova smyslu (alegoricky). Země, kterou Hospodin příslibuje Abramovi, od této chvíle nese přízvisko „Zaslíbená“. Onou skutečně zaslíbenou zemí, do které má člověk jednou provždy vstoupit, je nebeské království. V příslibu země tedy zaznívá příslib nebe jako důsledku života prožívaného v poslušnosti vůči Božímu plánu spásy.

Rovněž příslib potomka není jen prostým příslibem narození Izáka. Pro židovský národ byla v patriarchálním období přirozená představa toho, že žijí prostřednictvím následujících generací. Mít potomka tedy znamenalo žít jeho prostřednictvím dál. Pokud bude žít mé potomstvo v době příchodu Mesiáše, pak i já budu mít prostřednictvím potomstva podíl na království, které Mesiáš nastolí. Příklad potomka se tak stává příslibem věčného života, toho, že i já budu mít účast na království nastoleném Mesiášem.

Výjimečnost Božích zaslíbení

Protože je Abramův kmen nepatrným, protože jsou Abrahám i jeho manželka Sára staří na to, aby měli dítě, ukazuje se Boží jednání jako něco výjimečného. Boží zjevení a jeho starostlivost jsou něčím, co si Abrahám nezaslouží, co si nemůže sám získat.

Svatopisec na to klade velký důraz. Ano, Bůh dává nezaslouženě (člověk si Boží dar aktivně nevynucuje). Tato skutečnost je zdůrazněna několika příběhy. Abrahám se snaží Hospodinu „pomoci“ s naplněním jednoho z příslibů. Počne syna s otrokyní své ženy Hagar a dá mu jméno Izmael. Hospodin však zdůrazňuje výjimečnost svého zaslíbení, respektive to, že člověk si nemůže sám zajistit uskutečnění těchto zaslíbení. Příklad se naplní v synovi z Abrahámovy ženy Sary.

V tradici církve zaujímá významné místo také 18. kapitola. Ta nám vypráví o návštěvě tří tajemných postav, které mimo jiné odhalují Boží záměr a jeho podivuhodné jednání. Tyto tři tajemné postavy se staly námětem mnoha děl a jsou častokrát vysvětlovány a vyobrazovány jako postavy, které symbolizují jednotlivé osoby v Trojici, Boha, který se daruje.

Narození Izáka v Abrahámových 100 letech a v době, kdy už v životě Sary ustal ženský běh (srov. Gen 18,10) pak vrcholným způsobem zdůrazňuje, že Izák je velkým a nezaslouženým darem, který Abrahám od Boha dostává.

Bůh, který dává za život

Ve 22. kapitole knihy Genesis je vyprávěn příběh o obětování Izáka. Tento příběh je velmi hluboký a zasloužil by si, abychom mu věnovali velkou pozornost. Dnes se na něj ale zaměříme pouze z oné perspektivy Božího zjevení a starostlivé péče Hospodina o člověka. V Abrahámově době byly lidské oběti něčím naprosto běžným. Abrahám tedy nejspíš úzkostlivě cítí, že by měl vykonat onu běžnou praxi a obětovat svého prvorozeného syna. Bůh ale v tuto chvíli projevuje svou starostlivou péči. Syna zachraňuje a nabízí místo něho oběť beránka. Tento příběh se stává ještě srozumitelnějším v Ježíšově příběhu. Teprve tam v hloubce poznáváme, co to znamená ona starostlivá Boží péče o člověka, kdy Bůh člověka chrání od smrti tím, že místo něho obětuje svého Syna. Bůh se tedy v tomto příběhu zjevuje jako ten, kdo nechce smrt člověka, jako ten, kdo mu dává možnost života.

Jákob a utvrzení o Boží věrnosti

Třetím praotcem Izraele je Jákob. I v jeho životním příběhu můžeme sledovat pokračující Boží zjevování se a jeho starostlivou péči. V Jákobově příběhu můžeme vyzorovat dvě základní události, které vyprávějí o zvláštním Božím zjevení.

První z těchto příběhů nám vypráví Gn 28,10-22. Jedná se o Jákobův sen v Bét-elu, v momentě, kdy utíká před svým bratrem Ezauem, kterého před tím obral o požehnání pro prvorozeného. V tomto snu Hospodin ujišťuje Jákoba, že přestože získal prvorozenecké požehnání Istí, zůstává mu Bůh věrný a i jemu bude projevovat svou starostlivou péči (zopakování zaslíbení potomstva a země, srov. Gn 28,15).

O druhém zjevení nám vypráví Gn 32,23nn. Jedná se o podivuhodný Jákobův zápas s Hospodinem při svém návratu k Ezauovi. V tomto zápase dochází ke změně Jákobova (Úskočný) jména na jméno Izrael (Zápasí Bůh). Nové Jákobovo jméno se stává nejen velkým Božím zjevením, ale rovněž zřetelným Božím vyjádřením starostlivé péče o svůj lid.

Josef a Boží starostlivá péče

Jedinečnou Boží starostlivou péči můžeme také vyzorovat v příběhu o Josefovi a jeho bratrích. Josefův život je popisován jako určitá sinusoida. Josef se opakovaně dostává do problémů a do nesnází, ale i v těch nejtemnějších místech (otroctví, vězení) mu Bůh zůstává nablízku a projevuje mu svou přízeň (první z otroků, služebník vězňů).

Cílem vyprávění o Josefovi a jeho bratrích je ukázat, jak se Izrael dostal do Egypta (vyvedení Izraele z Egypta se stává počáteční a určující událostí dějin Izraelského národa). Tím také končí první kniha Mojžíšova, kniha Genesis.

Praotcové v kontextu dějin Izraele

První historicky doložitelnou postavou je sice Abram, přesto však židovské dějiny začínají vyjitím z Egypta. Právě ve vyjití se Izrael stává národem – je svobodný, může se svobodně rozmnožovat a směřuje k tomu, aby vlastnil svou zemi. Příběhy o praotcích tedy stále slouží jako příprava, resp. jako vysvětlení toho, jak se Izrael ocitl v Egyptě.

Příběhy o praotcích, především o Jákobovi a jeho synech, mimo jiné připravují půdu k tomu, aby se mohlo vyprávět o dějinách Izraele. Jákob měl dvanáct synů, kteří se stanou základem Izraelské pospolitosti. Ta bude složena ze dvanácti kmenů, které budou odvozovat svůj původ od Jákobových synů. Jákobovi synové jsou: Rúben, Šimeon, Levi, Juda, Isachar, Zabulón (synové Ley), Gád, Ašer (synové Leiny otrokyně Zilpy), Josef, Benjamín (synové Ráchel), Dan, Neftalí (synové Rácheliny otrokyně Bilhy)⁴.

Nejznámějšími z dvanácti Jákobových synů jsou Josef a Benjamín, a pak také Juda⁵ (z tohoto kmene budou pozdější králové (od Davida), a také Ježíš bude z Judova kmene) a Lévi (z tohoto rodu budou později kněží – levité)⁶.

Nejznámější příběhy knihy Genesis

V kapitolách vyprávějících o prvních praotcích můžeme nalézt několik známých příběhů.

- povolání Abrama (Gn 12)
- Abrahámovi hosté (Gn 18,1-15)
- obětování Izáka (Gn 22)
- Izák žehná Jákobovi (Gn 27)
- Jákobův sen v Bét-elu (Gn 28,10-22)
- Jákobův zápas s Hospodinem (Gn 32,23nn)
- Jákob a jeho synové – prodání do Egypta, hladomor a cesta do Egypta (Gn 37nn).

Z těchto příběhů si můžeme odnést jako hlavní poselství to, že Bůh se člověku neustále zjevuje, nabízí mu stále znovu možnost rozhodnout se uskutečňovat jeho plán a vydávat se tak na cestu k zaslíbené zemi (nebeskému království) a k věčnému životu. Bůh se na této cestě člověka neustále projevuje jako starostlivý přítel, jako ten, kdo člověka provází svou péčí a přízní. Mohu se zamýšlet nad tím, kdy se i v mém životě Bůh projevil jako ten, kdo se mi zjevuje, kdo mi projevuje svou starostlivou péčí (mohu si zkusit napsat takový „můj“ biblický příběh, či se o tom společně sdílet).

⁴ Levi pro svou kněžskou úlohu nedostane v dědičný podíl žádný kus země. Ve výčtu 12-ti kmenů rovněž chybí kmen Josef. Oba dva tyto Jákobovy syny ve výčtu 12-ti kmenů nahrazují dva Josefovi synové – Manases a Efraim.

⁵ Území, kde sídlí kmen Juda, se nazývá Judsko. Odtud název Jude, Žid.

⁶ Z kmene Levi jsou kněží. Z tohoto kmene byl tedy také Áron i jeho bratr Mojžíš, Zachariáš a jeho syn Jan Křtitel...

Nabízené otázky k snadnějšímu studiu

1. Jak se jmenují tři praotcové Izraelského národa?
2. V kolikáté kapitole se začíná vyprávět příběh o praotci Abramovi?
3. Co zdůrazňuje příběh o Abrahámovi?
4. Jaká zaslíbení dává Bůh Abramovi?
5. Jak lze alegoricky (obrazně) vyložit Boží zaslíbení daná Abramovi (čím jsou aktuální pro nás)?
6. Jakého syna počal Abrahám s otrokyní své ženy Sary, Hagar?
7. Co vyjadřuje příběh o narození Izmaela?
8. V jaké kapitole najdeme příběh o obětování Izáka?
9. Co nám ukazuje příběh o obětování Izáka?
10. Jak se jmenovali dva synové Izáka?
11. V jaké kapitole nalezneme příběh o Izákově požehnání Jákobovi?
12. Jaké je poselství Hospodinova zjevení se Jákobovi v Bét-elu (Gn 28)?
13. V jaké kapitole najdeme příběh o Jákobově zápasu s Hospodinem?
14. Co znamená jméno Jákob?
15. Jaké nové jméno dostává Jákob od Hospodina?
16. Kolik synů měl Jákob?
17. Vyjmenujte některé z Jákobových synů.
18. Čím jsou významní Jákobovi synové?
19. Kteří synové a kým jsou nahrazeni ve výčtu dvanácti Izraelských kmenů?
20. Co je hlavním cílem příběhu o Josefovi?
21. Čím končí kniha Genesis?

**Vlož do mě nepokoj, at' jen nečekám a nerezignuji,
ale hledám cesty k lepšímu světu.**

**Vlož do mě nepokoj, abych se nevyhýbal rozhodnutím,
ale bral na sebe odpovědnost za svět, jaký ho chceš mít.**

Alfonso Perreira, Myšlenky a modlitby

POVÍDKA

JSTE MÉ RUCE A NOHY

V průběhu druhé světové války byla během náletů doslova smetena jedna malá vesnička. Mezi "obětmi" byl i farní kostel. Socha Krista vedle kostela přišla o ruce i nohy. Po válce se lidé rozhodli, že kostel opraví, dohodli se ale, že sochu opravovat nebudou. Na patu kříže pak pověsili tabulku, na které stojí:

"Už nemám ruce ani nohy.

Od nynějška buďte vy
mýma rukama i nohama
a přinášejte úlevu a uzdravení
zraněnému světu."

My máme být jeho rukama a nohama v dnešním světě. Spoléhá na nás a posiluje nás naší vzájemnou podporou na cestě zkoušek a bolestí, které nevyhnutelně přicházejí do našich životů - ztráta někoho drahého, opuštěnost, nemoc, nezaměstnanost.

Když k druhým, kteří jsou v takových situacích, přicházíme, pomáháme jim zaslechnout Ježíšovo volání: "Pojďte ke mně všichni, kdo pracujete a jste obtíženi, a já vám dám odpočinout." V takových okamžicích je naše pomoc téměř hmatatelným zpřítomněním starostlivého a pečujícího Boha.

(z knihy: *Bůh ukrytý v příbězích*, J.A. Feehana, Karmelitánské nakladatelství, v roce 2002)

Bůh na vás něco vidí, něco, co možná nevidíte ani vy sami

Jaká je vaše výmluva? Bůh na vás něco vidí, něco, co možná nevidíte ani vy sami. Volá vás, abyste na něj spoléhali a uvědomovali si, že vám nabízí svou ruku. Volá vás, abyste ve spolupráci s ním mohli přinášet dobré a trvalé plody.

Volá vás k naplněnému a smysluplnému životu.

*Nebojte se být s ním stále v kontaktu,
nebojte se jím nechat vést,
nebojte se mu odevzdávat,
nebojte se vyjít mu vstříc,
nebojte se vyjít,
nebojte se!*

✍ ... Příspěvek Ing. Františka Nešpora z Červených Janovic:

Venkovské farnosti.

Po roce 1990 došlo u naší diecéze ke snížení počtu farností ze stávajících 440 na 250. Nemohu se osobně vyjadřovat k tomuto celkovému snížení, ale mohu vyjádřit svůj názor k naší červenojanovické farnosti, která byla s dalšími dvěma sousedícími farnostmi navržena biskupstvím ke zrušení, přesněji řečeno k jejímu rozplynutí se do farnosti zbraslavické.

Jedním z důvodů bylo, že tyto farnosti nejsou schopny se samofinancovat ze svých peněz tj. udržovat své kostely a fary. Jako účastník oprav všech tří našich kostelů a fary v Červených Janovicích od roku 1969 vím, že i za omezených možností, pomocí sbírek nejenom od farníků ale i ostatních občanů naše farnost dokázala provádět na všech budovách potřebné opravy a udržovací práce. Bylo to samozřejmě s pomocí vysokého podílu bezplatné práce občanů naší farnosti. Pro posouzení uvedu jenom několik čísel z poslední doby a to od roku 2005 do konce roku 2014:

Za uvedenou dobu byly provedeny opravy u třech našich kostelů, zvonice ve Vilémovicích a fary v Červených Janovicích za 4,505 milionů Kč, přičemž se naše farnost na těchto opravách podílela částkou 888 tisíc Kč. Jednalo se o příspěvky občanů, sponzorů a vlastní příjmy. Uvedená částka je pouze za velké opravy, kde byly dotace. Mimo toho farnost pouze z vlastních prostředků platila opravy běžné, které převyšovaly i 10 tisíc Kč.

Doposud naše farnost nepožádala o příspěvek z fondu solidarity, do kterého pravidelně přispívá. Farnost se samozřejmě podílí na všech vyhlášených sbírkách od biskupství. Posledních 18 let pomáhá i sousední zbraslavické farnosti a to pracovně, hmotně i peněžně.

Při porovnání tříkrálové sbírky v letošním roce 2015 lze zjistit, že v obci Červené Janovice se v porovnání na občana vybralo 3x více než v Kutné Hoře a 4 x více než v Čáslavi a více než 2x více než je průměr v České republice. Podobné byly i výsledky roku 2014. Těchto příznivých výsledků dosáhly i další venkovské farnosti našeho okresu.

Proč jsou občané z chudšího venkova štedřejší než občané měst? Zde se vrátím ke kázání osobnosti našeho kraje Otce Karla, našeho dřívějšího, dlouholetého kněze pana děkana Filipa. Ve svém kázání vysvětloval příčiny vyšší kriminality na městských sídlištích než na venkově. Zdůvodnil to tím, že na sídlištích chybí dominanty a to jsou kostely. Každý venkovský občan ať už věřící nebo nevěřící vidí kostelní věže a alespoň ve své krizové situaci začíná uvažovat o tom, že tyto věže míří za vyšší hodnotou, než je náš materiální svět. Jako další důvod může být ten, že venkovský občan se sám účastní nebo je alespoň svědkem dobývání našeho chleba vezdejšího, kde platí „Bez Božího požehnání je marné lidské namáhání“.

Jedním z důvodů, který může být užíván pro návrh zrušení farnosti je ten, že zde chodí málo lidí do kostela. Na nedělní mši svaté v našem farním kostele je běžně okolo 40-ti farníků. Počet se zvyšuje o svátcích nebo o mši za některé rodiny. V porovnání s celkovým počtem obyvatel je to přibližně 5%. Je otázkou, jaké procento chodí do kostelů ve městech, kde je možnost o nedělích se účastnit na více mších.

Na venkově došlo z důvodů pracovních k odlivu obyvatel a řada dalších dojíždí za prací do měst, pracuje se i o nedělích, což brání nedělní návštěvě kostela. Přes tyto nepříznivé vlivy zůstává nedělní návštěvnost farního kostela přibližně na úrovni kolem roku 1970.

Běžně se argumentuje, že kněží je na venkově dost na to, kolik chodí lidí do kostela. Je otázkou, zda kněz na venkově je jenom pro lidi, kteří chodí do kostela nebo také pro ostatní občany. Je běžné, že kněz křtí děti rodičů, kteří jen sporadicky přijdou do kostela a rovněž pohřbí pokřtěné občany, kteří mu do kostela nechodili. Dobrým příkladem byl opět jmenovaný náš pan děkan Filip, který navštěvoval všechny občany, natáčel je v jejich práci na kameru na paměť pro příští generace a nikdy je nerozlišoval na ty, co do kostela chodí a ty ostatní. Proto nikdy neměl nouzi o brigádníky na opravy kostelů a fary.

Nižší návštěvnost kostela musíme samozřejmě hledat také sami u sebe a hledat odpověď na to, proč nechtějí jít mezi nás. Ostatní občané nás posuzují potom, co odejdeme z kostela, zda dodržujeme to, co nám kněz na konci mše pokaždé připomíná „Jděte ve jménu Páně“. Zda také bereme vážně slova našeho Svatého Otce Františka, který nás nabádá slovy „Vyjděte z kostelů a pomáhejte“. Musíme se v naší farnosti bavit se všemi občany a to bez ohledu jak se nám jeví jejich chování. Zvláště se zajímat o spoluobčany v hmotné nouzi. Musíme se i umět omluvit, pokud jsme někoho poškodili podáním nepravdivé informace a to nejenom jemu, ale i napravit věc tam, kam naše nepravdivé informace směřovaly.

Další věcí, kde by bylo možno zvýšit kredit farnosti, je umět pomoci okamžitě v nastalé tíživé situaci našim spoluobčanům. Na to by bylo možno využít naši tříkrálovou sbírku - ponechat si alespoň její polovinu ve farnosti. Případy hmotné nouze se objevují i u našich spoluobčanů a hladové děti máme také občas v naší škole. Jedná se často i jen o několik dní, kdy některý občan nemá ani na jídlo nebo dítě na oběd, než rodič, nebo občan dostane opožděné peníze.

Venkovských farností se dotýkají současné závažné věci a to jsou církevní restituční. U biskupské správy lesů mohou farnosti významně pomoci v ochraně těchto lesů a na druhé straně by pro běžné práce v lese jako je sázení a údržba mohli být využiti místní nezaměstnaní občané farnosti.

U otázky polí a luk je třeba využít znalostí místních farníků. Nepronajímat půdu neznámým společnostem a už ne s výpovědní lhůtou jednoho roku. Kdo se chce o naši půdu řádně starat, tak ji musí i organicky hnojit a k tomu je potřeba nejméně 6-

ti letá výpovědní lhůta. Nájemce musí zabráňovat i erozi půdy a na svazích pěstovat jenom určité plodiny.

V naší farnosti máme dobré zkušenosti s místní zemědělskou společností, která platí místně obvyklé nájemné, o půdu se dobře stará a mimo to nám řadu let přispívá desítky tisíc na opravy našich kostelů.

Podle mého názoru by se církevní půda vůbec neměla prodávat a pokud budou tlaky obcí a měst tak jediné, když zajistí náhradou jinou půdu stejné kvality třeba i v jiné lokalitě.

Jako nejrizikovější vidím ukládání farních peněz a peněz z restitucí do investičních fondů, kde zbývá pouze modlit se, aby nepřišla ekonomická krize. Problém není v tom, vybrat vhodný fond, ale ve stavu současného světa, který spěje nejenom k ekonomické krizi ale i bohužel k válečným konfliktům. Jako vhodnější vidím využití části peněz, jak o tom uvažuje plzeňská diecéze, na ubytování a služby pro seniory, kterých bude do budoucna přibývat.

Závěrem bych se pokusil shrnout moje názory na budoucnost naší církve v tom, že si musíme chránit to, co dokázaly naše předchozí generace, a to v péči o naše pole, louky a lesy což bylo a bude opět jedním z pevných základů činnosti naší církve. K tomu budou potřeba venkovské farnosti a hlavně farnici i občané se vztahem k naší krajině. Další rušení farností by podle mne již nebylo k prospěchu naší církve.

Sepsal: Ing. František Nešpor

600. LET VÝROČÍ OD UPÁLENÍ MISTRA JANA HUSA

"Prosím vás, aby jste se milovali, dobrých násilím tlačiti nedali a pravdy každému přáli"

Tento slavný citát obdivuhodně rezonuje se současností a zároveň připomíná očekávání letošního roku, kdy 6. července uplyne 600

let od mučednické smrti mistra Jana Husa, který v českých dějinách zosobňuje především boj za pravdu, morální věrohodnost a očistu církve. Význam 6. července a důvod, proč je den vyhlášený jako státní svátek, se děti v České republice učí už od základní školy. Pro připomenutí jeho odkazu je připraveno mnoho církevních, kulturních i společenských akcí, mezi které patří bohoslužby, výstavy, konference, besedy, diskuze či koncerty, připravované knihy, filmy a to nejen v Praze a Táboře, ale i v dalších místech.

Spisy mistra Jana Husa byly v r. 2007 zařazeny do registru *Paměti světa UNESCO*, čímž i tato instituce dala najevo, že se Husovo dílo stalo nedílnou součástí světového kulturního dědictví.

Rok Mistra Jana Husa byl zahájen v prosinci 2014 a zúčastnili se ho nejen zástupci různých církví, ale také státní představitelé.

O této nepřehlédnutelné postavě našich i světových církevních dějin přineseme článek v příštím čísle Zpravodaje.

(zpracováno podle internetu)

70. VÝROČÍ KONCE II. SVĚTOVÉ VÁLKY

8. května 1945/2. září 1945

8. května 1945, přesně ve 23:01, začala platit úplná a bezpodmínečná kapitulace Německa. Po šesti letech nastal velký oddech, pro Evropu oficiálně skončila 2. světová válka. Sedmdesáté výročí s sebou přinese velké oslavy a vzpomínkové akce, dá se očekávat, že svým rozsahem ještě předčí letošní výročí vylodění v Normandii. Oficiální konec války jako takové, nastal 2. září 1945, když Japonsko podepsalo kapitulaci. A když už jsme u roku 1945, je potřeba připomenout i 6. a 9. srpna, v ty dny shodily Spojené státy atomovou bombu na města Hirošima a Nagasaki. Odhaduje se, že zemřelo až čtvrt milionu lidí.

Mnichovská zrada a diktát čtyř velmocí, některé z nich bývaly přáteli Československé republiky (Velká Británie, Francie, Německo a Itálie), znamenal pro Československou republiku konec jedné epochy jediného demokratického státu Střední Evropy. Československo se ocitlo zcela samo, bez spojenců, kteří ho obětovali za vidinu budoucího míru s Hitlerem. Po Mnichově byly ihned Československé republiky zabráný sudety. Národní pohromu ztráty historických

hranic a území doprovázely tisíce osobních tragédií českého obyvatelstva, které bylo přinuceno opustit své domovy, práci, dosavadní jistoty, a ze zabraných území se hrnuli do vnitrozemí. Stávalo se, že si s sebou nemohli vzít více, než co naložili na jeden koňský povoz, či vůz, nebo do půlky jednoho vagónu. Nejhorší byly ale morální ztráty ideálů a beznadějí. Prezident Beneš emigroval a protektorátní prezident Hácha byl přinucen Hitlerem a Göringem k protektorátní smlouvě. 15. března 1939 byla obsazena ožebračená Československá republika německými okupanty.

II. světová válka se nevyhnula ani našemu kraji, neprocházela tudy sice válečná fronta, ale přesto se zde podepsala – ztrátami blízkých v několika rodinách a také smrtí **židovské rodiny Vrbových v Osvětimi** (bydleli v domku naproti kostelu, kde se říká židovna). V kostele u vchodu je památník s fotkami těch (*viz obrázek*), z našeho

okolí, kteří v této nejničivější a nejhroznější válce zahynuli: **Josef Karban z Bohdanče**, bankovní úředník – umučen v Mauthausenu, **Karel Tvrdík ze Dvorecka** - umučen v Terezíně, **František Tvrdík ze Dvorecka** - mučen v Terezíně, zemřel doma, **František Johanes z Bohdanče** – nešťastně zahynul v Rakousku (nucené práce), **Josef Prchal ze Řeplic** – zahynul při bombardování Drážďan (kde byl na nucených pracích), **Karel Adam, sklář z Tasic** – zahynul při zkáze Drážďan, **Jaroslav Prchal ze Řeplic** – byl nešťastně zastřelen. Zemřelých ať už zastřelených, či umučených je v našem kraji a okolí více. Jejich padlé životy jsou darem naší generaci a době, která má to štěstí, že žije v míru. Za zemřelé a padlé bychom se měli pomodlit, či nechat sloužit mši. Nelze zapomínat. Mír a klid v zemi je třeba chránit, vážit si ho a děkovat za něj.

Světlo věčné ať jim svítí a odpočívají ve svatém pokoji. Čest jejich památce!

(zpracováno dle internetu)

Nabízené odpovědi k snadnějšímu studiu ke straně 10

1. Abram (Abrahám), Izák, Jákob.
2. Ve 12. kapitole.
3. Tento příběh je postaven na protikladu vůči prvním jedenácti kapitolám. Ukazuje, k čemu vede lidský život, pokud je prožíván v poslušnosti a uskutečňování Boží vůle.
4. Zaslíbenou zemi a potomka.
5. V alegorickém výkladu je zaslíbenou zemí myšleno nebeské království a potomkem příslib věčného života.
6. Izmaela.
7. Boží zaslíbení a jejich uskutečnění nejsou závislá na lidské pomoci. Člověk si je nemůže (nemusí) získávat, kupovat...
8. Gn 22.
9. Boží starostlivou péčí. Bůh nechce smrt člověka, ale místo něj nabízí k oběti beránka, kterým se následně v dějinách ukáže být Boží Syn.
10. Ezau a Jákob.
11. Gn 27
Hospodin zůstává Jákobovi věrný, ikdyž ten získal prvorozenecké požehnání Istí.
12. Gn 32.
13. Úskočný.
14. Izrael (Zápasí Bůh).
15. Dvanáct.
16. Josef, Benjamín, Juda, Lévi, Rúben, Šimeón, Isachar, Zabulón, Dan, Neftalí, Gád, Ašer
17. Jsou zakládajícími osobami jednotlivých Izraelských kmenů.
18. Levi a Josef jsou nahrazeni Josefovými syny Manasesem a Efraimem.
19. Ukázat, jak se Izrael dostal do Egypta.
20. Zprávou o tom, jak se Izraelité dostali do Egypta.

♪ OHLÉDNUTÍ: TRADIČNÍ VÁNOČNÍ KONCERT RYBOVY MŠE ♪

Vánoční koncert České mše vánoční Jakuba Jana Ryby, se konal 27. prosince 2014, opět ve zcela zaplněném a vánočně vyzdobeném bohdanečském kostelíku. Návštěvníci se dostavili nejen z Bohdanče a ze spádových částí, ale rovněž z okolí. Znovu jsme přivítali pana dirigenta Františka Šterbáka, Collegium chrámových hudebníků a sólisty, kromě oblíbeného tenora Petra Nekorance, který má již svůj pracovní kalendář zaplněný vystoupeními jak u nás, tak v zahraničí. Všichni účinkující opět předvedli výborný hudební výkon a návštěvníci si zase domů odnášeli skvělé zážitky ze známé a oblíbené Rybovy mše, která podtrhla sváteční, vánoční atmosféru.

Díky organizaci a přípravě, by se ale tato akce nekonala. Je nutné ji nejen předem naplánovat, nalézt termín, ale též si dohodnout detaily koncertu. Připravit a rozeslat, nebo rozvést, či roznést letáky tak 2 – 3 týdny předem. Kostel před koncertem odemknout a připravit nejpozději 2 hodiny předem prostory k vystoupení, sehnat navíc židle pro hudebníky a židle jako přístavky pro návštěvníky (na tento koncert mi pomáhali nosit židle z budovy Obecní knihovny pan František Nešpor, pan Jan Fabian, Péťa Szücssová a Marta Holubová. Také se postarat se o vystupující, kteří zpravidla přijedou z jiného koncertu – hotel Agnes byl zavřený a tak někteří našli útočiště v obchodě a restauračním zařízení „U Franců“, a některým jsem odemkla prostory nad knihovnou, protože bohdanečská fara v přízemí je stále neopravená a nezrekonstruovaná – chybí zejména sociálky (wc, umyvadla atd.), což by zcela jistě využili i hudebníci, když je v kostele pohřeb atd. a nemuseli by běhat po parku, či jinam, aby si ulevili. Před koncertem se musí také připravit kasička ke vchodu na dobrovolné vstupné. Pak již začnou chodit návštěvníci, kteří vždy zaplní kostel do posledního místa i prostoru, i za lavicemi zpravidla stojí další, na které se již místo k sezení nedostalo. Někdy se podaří během koncertu pořídit fotky, ke konci koncertu je třeba při závěrečné děkovačce předat květiny, koupené předem, tentokrát předával květiny pěvcům a panu dirigentovi, pan Jan Fabian.

Poté je opět třeba kostel vrátit do původního stavu – tzn. odnést židle navíc, zhasnout světla, upravit mikrofony, spočítat a sepsat případné vstupné a rozloučit se s přáteli, či pomocníky ☺. I přes tyto povinnosti je radost takovou akci zorganizovat.

A.H.

Farní knihovna v Ledči nad Sázavou

Farní knihovna byla založena v roce 1999 a je umístěna ve společenské místnosti na faře v Ledči nad Sázavou. Obsahuje přes 800 knižních svazků, DVD a CD nosiče. V červnu 2013 byl mimo jiné automatizován systém výpůjček, což zlepšuje činnost knihovny a knihy si lze přes internet ze seznamu dohledat z domova. Knihovna bývá otevřena po ranní mši svaté, nebo pokud si zájemce předem zavolá, kdy se tam zastaví.

V knihovním fondu lze nalézt plno kvalitních, zajímavých, křesťanských knížek, ale také vesnické romány Jindřicha Šimona Baara atd., mezi novinky teď například patří kniha Život pod vládou Kristovou, nebo kniha Eliase Velly – Výstup na horu manželství, nebo Vzpoula v Assisi. Čtenáři různých věkových kategorií si tam jistě vyberou, pokud je zaujme křesťanská literatura a Ledeč je pro nás nejbližší a nejdostupnější.

* * *

Osadní výbory

Zřízení osadních výborů jsem přednesla na druhé schůzi zastupitelstva po nových komunálních volbách, což bylo koncem roku 2014, poté, kdy jsem o tomto návrhu mluvila přímo s občany, zejména spádových obcí, a to proto, aby se podchytil jejich zájem a chuť podílet se na věcech veřejných, tedy i věcech jejich a zlepšila se spolupráce a komunikace zastupitelstva a občanů. Někteří z nich kandidovali během komunálních voleb na kandidátkách, (v Bohdanči byly 4 kandidátky se 36. kandidáty - občany) což jen dosvědčuje, jejich zájem o to, co, kde a jak se bude v obci, případně v místě jejich bydliště organizovat a dělat v průběhu následujících čtyř let volebního období.

Dalším důvodem je také zlepšení vzájemné spolupráce mezi zastupitelstvem obce a jednotlivými spádovými částmi (aby se předešlo nedorozuměním, dohadům, nespokojenosti a občané si mohli přímo zasáhnout do věcí, které se týkají jich samých a jejich spádových částí, aby dostali včas informace a mohli se k nim vyjádřit a také, aby oni sami mohli dávat podněty a názory, doporučení a vyjádření). Současné zastupitelstvo obce Bohdaneč má 7 zastupitelů, z toho je 6 zastupitelů přímo z Bohdanče (Juna, Mičánek, Holubová, Trpišovský, Sechovec, Zich) a jeden zastupitel je ze spádové části Prostřední Ves (Dlouhý). Spádových částí Bohdanče je ale více – Řeplice, Kotoučov (včetně chatové části „U Boumů“ a na okraji Tasic - což ještě patří také do bohdanečského katastru), dále část Nová Louka, Dvorecko a také Šlechtín.

2. března 2015 jsem na jednání zastupitelstva předložila písemné návrhy k ustanovení 3. osadních výborů a to v Kotoučově (Ing. Josef Žára, Ing. Jaroslav Karel, pan Oldřich Sedláček), na Nové Louce (pan Josef Tvrdlík sen., pan Josef Tvrdlík ml., pan Luboš Tvrdlík, pan Jiří Cihlář, pan Jiří Martínek) a v Řeplicích (Ing. Eva Tvrdlíková, paní Alena Jeníčková, pan Josef Jeníček), na jednání zastupitelstva byli dva členové přítomni – paní Jeníčková a pan Tvrdlík sen. Zdůvodnila jsem také návrh. Aby se předešlo tomu, že tito lidé jsou samozvanci (jak na jednání od jednoho zastupitele zaznělo), bylo navrženo zastupiteli Sechovcem a Trpišovským, aby se pro osadní výbory vyjádřila větší polovina hlasů-podpisů, tzn. 51 %, trvale žijících z té části, za kterou by se osadní výbory ustanovily. Potřebné administrativní podklady jsem následující den připravila a předala navrženým do osadních výborů.

Osadní výbory nejsou staronové občanské výbory, mají jiné cíle a obsah činnosti. Zavedla je novela zákona o obcích 128/2000 Sb., kde jsou v ustanovení § 120 a § 121. Podle zákona je minimální počet členů 3, ale může jich být i více. Členové by měli mít trvalý pobyt v té části obce, kde je výbor zřizován. Návrhy na členy by měly být zdola – tedy přímo z té obce, kde, by měl být osadní výbor zřízen, osadní výbor by měl mít svého předsedu. **Podle zákona o obcích § 121 je osadní výbor oprávněn:**

- **předkládat orgánům obce (zastupitelstvu i ostatním výborům) návrhy týkající se rozvoje části obce a rozpočtu obce, což je aktivní činnost směrem k zastupitelstvu,**

nebo jeho orgánům a komisím. Návrhy se mohou týkat rozvoje části spádové obce (například vyjádření se, k prodeji či koupi nemovitostí, pronájmu nemovitostí na území obce, vzniku stavebních parcel, opravy a renovace apod.); smí se vyjadřovat k rozpočtu obce – zde samozřejmě nejsou návrhy vázány na rozvoj části té obce, ale celého rozpočtu, protože jen v komplexu rozpočtu lze hodnotit např. investice do určité části obce

- **vyjadřovat se k takovým návrhům nebo k podnětům a připomínkám, které se týkají dotyčné části obce, nebo které předkládají obecním orgánům občané obce s trvalým pobytem v dotyčné části obce**, to znamená, že se o nich osadní výbor musí od zastupitelstva dozvědět. Mělo by se proto stát standardní praxí, že zastupitelstvo obce tyto návrhy, které se týkají určité spádové části obce, budou osadním výborům dávat k dispozici v dostatečném časovém předstihu, aby se k nim mohly vyjádřit.
- **v zastupitelstvu předseda výboru má pak právo na udělení slova za příslušnou část**, pokud o to požádá; vyjádření osadního výboru jsou pro rozhodování zastupitelstva podpůrné – předsedovi osadního výboru musí být ze zákona vždy uděleno slovo, což je velké plus proto, aby osadní výbor mohl plnit pružně své poslání a svoji spolupráci se zastupitelstvem

Pokud shrneme informace - osadní výbory mají být především pomocníkem zastupitelstva, aby zastupitelé měli o částech obce lepší a objektivnější přehled (ani starosta, ani zastupitelé nemohou být stále všude přítomni a nemohou vědět, co se v které části děje, co tamní občané potřebují, či jaký mají názor na určité, například stavební úpravy, na prodej, či koupi nemovitostí atd.), aby zastupitelé znali objektivní názory jejich občanů a aby přístup zastupitelstva k zapojování veřejnosti nebyl jen formální.

Proto se tato iniciativa zdola a tím i osadní výbory, jeví jako jediné možné řešení, které veřejnosti a občanům příslušných spádových částí, zajistí větší podíl na rozhodování, zejména o svém místě, kde bydlí a žijí a o které se přirozeně zajímají a chtějí v něm – s pomocí zastupitelstva, případně něco vylepšit, opravit, rozšířit, zvelebit – zvelebují nakonec většinou obecní prostory atd. a není jim jedno kde a v čem žijí a jak u nich veřejné prostory vypadají, jak se udržují a jak jim slouží. Cítí se také rovnoprávnými občany obce, nejen z hlediska placení příslušných daní a poplatků obci, ale také z hlediska zájmu obce o jejich žití, bezpečnost a další potřeby, které vyplývají ze Zákona o obcích.

Těžko mohou objektivně posuzovat potřeby spádových obcí například občané Bohdanče, kteří v těch obcích sami nežijí, nebo pokud se jim zdají osadní výbory zbytečné – měli by si představit, zda a proč by mohli žít v některé spádové části a co by tam ještě k žití potřebovali.

Osadní výbory jsou jako cesta k zapojení se veřejnosti do věcí veřejných, tedy mohou umožnit větší zainteresovanost občanů do řízení obce a mohou být důležitým mezičlánkem mezi občanem a vedením obce, prospěšným pro obě strany. Jejich hlavním plusem je dobrá znalost místních podmínek, ve kterých trvale, často od narození žijí, včetně potřeb obyvatel svých částí.

Vznik osadních výborů by měl přinést spádovým obcím i větší dohled na vynakládání financí z obecního rozpočtu.

Osobně tento počin, jako zastupitel i jako občan velmi vítám a vnímám ho, jako pozitivní, a moderní věc pro obec, pro občany, pro zastupitelstvo a pro vzájemnou spolupráci. Vidím jako velmi dobré, že v každé spádové části budou lidé, kteří objektivně upozorní na problémy, například na rozbitou silnici, nebo nefungující veřejné osvětlení, či na jiné nedostatky, které by mohly nastat a které v té části občany tíží. Takovým upozorněním se pak předejde nedorozuměním, nespokojenosti, či rezignaci, do věcí veřejných zasáhnout. Obec je pro mě nejen obec Bohdaneč, ale též všechny její spádové části, kde rovněž žijí naši spoluobčané a v neposlední řadě také naši voliči, které zastupujeme. Není možné, upřednostňovat a preferovat jednu část na úkor druhé jen proto, že tam žije méně lidí, nebo starší občané.

Argument, že občané mohou chodit na jednání zastupitelstva i bez osadních výborů je mylný a chabý a vyznívá jako oddělování se zastupitelstva a zastupitelů od občanů a veřejnosti a od spádových obcí, které mají snahu se rovněž angažovat pro obec a vylepšit si místo a podmínky, kde žijí, mít své zástupce, stejně, jako navolení zastupitelé, zastupitelstvo, nebo jeho orgány a komise.

Činnost osadních výborů, kterým bude dáván prostor na zastupitelstvu, budou-li brány jako rovnocenní partneři v rámci spolupráce, v reálu pak vyústí ve spokojenost občanů a to přinese určitě nakonec užitek a prospěch celé obci, což vidím jako velmi pozitivní, demokratický, osvícený a moudrý přístup a posun obce a jejích občanů dopředu.

Bc. Anna Holubová, zastupitelka obce Bohdaneč a předsedkyně kontrolní komise

Krátce...✍

- ❖ **další číslo našeho Zpravodaje** vyjde znovu v létě, časopis vychází 4x do roka, je neprodejný, pouze pro účely ŘK farnosti Bohdaneč, nová čísla naleznete opět na obvyklých místech v kostele v Bohdanči, nebo v našich filiálních kostelích, náklady na výtisk jednoho čísla činí 8 korun a jeho znění je rovněž k nahlédnutí na našich webových stránkách
- ❖ budeme vděčni všem, kdo doručí výtisky nemohoucím bratrům a sestrám z Farnosti, ve svém okolí
- ❖ články, příspěvky, připomínky, náměty v jakékoli podobě jsou vítány
- ❖ **všechna čísla doposud vydaných Zpravodajů, vytištěná barevně, naleznete k zapůjčení také v knihovnách – v Bohdanči a v Bělé**, v případě, že někomu čísla chybí a má o ně zájem, obraťte se laskavě na redakční radu-kontakt je vzadu na poslední stránce, čísla vám budou dotištěna

Plánované akce:

- * Boží Tělo – slavnost Těla a Krve Páně v Bohdanči 7. 6. 2015
- * koncerty – informace budou včas zveřejněny jako obvykle
- * farní výlet – informace budou včas zveřejněny
- * na podzim poděkování za úrodu.

PODĚKOVÁNÍ ZA TISK
Obecní knihovně Bohdaneč a její knihovnici.

POKOJ VÁM!
*oltářní obraz Vzkříšeného Krista,
 v chrámě Božím ve Velkých Levárech na Slovensku*

***HLE VSTALŤ JIŽ Z MRTVÝCH KRISTUS PÁN
 JENŽ BYL NÁM Z PANNY ČISTÉ DÁN,
 ALLELUJA, ALLELUJA...***

*refrén velikonoční písně Hle vstalť již z mrtvých...
 z Českého kancionálu z roku 1921*

SVÁTKY POUTĚ A POSVÍCENÍ 2015

Datum	Liturgická oslava
L e d e n	
1.1.	Nový rok, den modliteb za mír, <i>začátek občanského roku</i>
6.1.	Slavnost Zjevení Páně – Tři králové
11.1.	Svátek křtu Páně
Ú n o r	
2.2.	Uvedení Páně do chrámu, Hromnice 2.2.
18.2.	Popeleční středa
22.2.	1. neděle postní
28.2.	2. neděle postní
B ř e z e n	
8.3.	3. neděle postní
15.3.	4. neděle postní
19.3.	Slavnost svatého Josefa
22.3.	5. neděle postní - Smrtná neděle
25.3.	Zvěstování Páně
29.3.	Květná neděle - pašijová
D u b e n	
2.4.	Zelený čtvrtek
3.4.	Velký pátek
4.4.	Bílá sobota
5.4.	Zmrtvýchvstání Páně, Boží hod velikonoční, Pouť v Bohdanči, Kotoučově, Nové Louce, Prostřední Vsi, Šlechtíně
6.4.	Velikonoční pondělí
25.4.	Svátek svatého Marka - evangelisty
K v ě t e n	
3.5.	Svátek svatých Filipa a Jakuba - apoštolů
14.5.	Slavnost Nanebevstoupení Páně
16.5.	Sv. Jan Nepomucký – pouť v Bělé
24.5.	Slavnost Seslání Ducha Svatého – Slavnost Boží svatodušní
31.5.	Slavnost Nejsvětější Trojice – Pouť ve Vickovicích
Č e r v e n	
4.6.	Slavnost Těla a Krve Páně, 7. 6. v neděli - oslava v Bohdanči
12.6.	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
29.6.	Slavnost svatých Petra a Pavla – pouť v Dědicích

Červenec

3.7.	Svátek svatého Tomáše - apoštola
5.7.	Slavnost svatých Cyrila a Metoděje
13.7.	Svátek svaté Markéty – pouť v Tasicích
19.7.	Slavnost Nejsvětějšího Vykupitele

Srpen

15.8.	Nanebevzetí Panny Marie
24.8.	Svátek svatého Bartoloměje - apoštola

Září

21.9.	Svátek svatého Matouše, apoštola a evangelisty – posvícení ve Vickovicích a v Michalovicích
28.9.	Slavnost svatého Václava

Říjen

11.10.	Posvícení v Prostřední Vsi
18.10.	Havelské posvícení v Bohdanči a v Bělé
18.10.	Svátek svatého Lukáše – apoštola a evangelisty
25.10.	Posvícení v Řeplicích
28.10.	Svátek svatých Šimona Judy - apoštolů

Listopad

1.11.	Slavnost Všech svatých, posvícení ve Šlechtíně
2.11.	Památka Všech věrných zemřelých
8.11.	Posvícení v Kotoučově a Třebětíně
15.11.	Martinské posvícení v Tasicích
22. 11.	Slavnost Ježíše Krista Krále – <i>konec církevního roku</i>
29.11.	1. adventní neděle – <i>začátek církevního roku</i>
30.11.	Svátek svatého Ondřeje - apoštola

Prosinec

6.12.	2. adventní neděle, svátek svatého Mikuláše
13.12.	3. adventní neděle
20.12.	4. adventní neděle
24.12.	Štědrý den
25.12.	Slavnost narození Páně, Hod Boží vánoční
26.12.	Svátek svatého Štěpána
27.12.	Svátek svaté rodiny, svátek svatého Jana, apoštola a evangelisty
31.12.	Svátek svatého Silvestra – <i>konec občanského roku.</i>

Římskokatolická farnost Bohdaneč

Farnost pořádá bohoslužby a duchovní setkání

Kontaktní údaje: P. Mgr. Stanislav Tomšíček

Mobil: +420 732 513 972

Telefon: +420 327 591 170

E-mail: rkfzbraslavice@gmail.com

www. farnostbohdanec.estranky.cz

Kostelník v Bohdanči: **pan Josef Holub**

Kostelník v Třebětíně: **pan Miroslav Petrus**

Kostelník v Michalovicích: **pan Josef Laudát**

POŘAD BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH

Květná neděle	9.00 – P. Tomšíček	Červené Janovice
Zelený čtvrtek	18.00 - P. Tomšíček	Červené Janovice
Velký pátek	18.00 - P. Tomšíček	Zbraslavice
Bílá sobota	18.30 - P. Tomšíček	Zbraslavice
Hod Boží velikonoční, - pout'	9.45 Mše svatá – P. Tomšíček	BOHDANEČ
Velkonoční pondělí	9.45 Mše svatá – P. Tomšíček	BOHDANEČ

POŘAD BOHOSLUŽEB BĚHEM ROKU

Neděle	9.45 Mše svatá	Bohdaneč
Úterý	18.00 duchovní setkávání pro děti na faře	Bohdaneč
Středa	18.00 Mše svatá	Bohdaneč
Podle ohlášek a info na vývěsce v Bohdanči		Třebětín
Podle ohlášek a info na vývěsce v Bohdanči		Michalovice

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; Bělá – kaple sv. Jana Nepomuckého; Dědice – kaple sv. Petra a Pavla; Dvorecko; Hlohov; Hostkovice; Kotoučov; Michalovice – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; Nová Louka; Prostřední Ves; Řeplice - kaple Navštívení Panny Marie; Šlechtín – kaple Všech svatých; Tasice, Třebětín – kostel Navštívení Panny Marie; Vickovice – kaple Nejsvětější Trojice.

Informační letáček ŘK farnosti Bohdaneč

Redakční rada: P. Mgr. Stanislav Tomšíček

Bc. Anna Holubová, Bc. Bohunka Laudátová, Jana Laudátová

Kontakt:

redakcefarnihocasopisu@seznam.cz

články a příspěvky vítány